

Υπόθεση T-14/96

Bretagne Angleterre Irlande (BAI) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Κρατικές ενισχύσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση περατώσεως διαδικασίας εξετάσεως που κινήθηκε βάσει του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως κατά το άρθρο 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πρώτο πενταμελές τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου
1999 II - 141

Περίληψη της αποφάσεως

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία — Αφειρητία — Ημερομηνία γνώσεως της πράξεως — Επικουρικός χαρακτήρας — Απόφαση περατώνουσα διαδικασία εξετάσεως κρατικών ενισχύσεων — Ημερομηνία δημοσιεύσεως (Συνθήκη ΕΚ, άρθρα 93 § 2 και 173, εδ. 5)
2. Ενισχύσεις χορηγούμενες από τα κράτη — Έννοια — Σύμβαση αγοράς ταξιδιωτικών δελτίων — Υπαγωγή — Πολιτιστικοί ή κοινωνικοί σκοποί — Έλλειψη επιρροής (Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 92)

1. Από το κείμενο του άρθρου 173, πέμπτο εδάφιο, της Συνθήκης, το οποίο αφορά την προθεσμία ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως, προκύπτει ότι το κριτήριο κατά το οποίο η ημερομηνία που ο προσφεύγων έλαβε γνώση της πράξεως αποτελεί το σημείο αφετηρίας της προθεσμίας αυτής έχει ειλικρινικό χαρακτήρα σε σχέση με τα κριτήρια της δημοσιεύσεως ή της κοινοποιήσεως της πράξεως.

Όταν η καταγγέλλουσα επιχείρηση μπορεί θεμιτώς να αναμείνει ότι, λαμβανομένης υπόψη της πάγιας πρακτικής της Επιτροπής στον σχετικό τομέα, η απόφαση περατώσεως της διαδικασίας εξετάσεως ενισχύσεων βάσει του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης θα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και όταν η απόφαση αυτή δεν κοινοποιήθηκε νωρίτερα στην πιο πάνω επιχείρηση, η ημερομηνία δημοσιεύσεως είναι εκείνη από την οποία αρχίζει η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής.

2. Κρατικό μέτρο, με το οποίο δημόσια αρχή δεσμεύεται, υπό μορφή συμβάσεως αγοράς ταξιδιωτικών δελτίων, να λαμβάνει επί σειρά ετών τις σχετικές υπηρεσίες από συγκεκριμένη επιχείρηση δεν μπορεί, απλώς και μόνο για τον λόγο ότι τα μέρη δεσμεύονται με αμοιβαίες παροχές, να αποκλειστεί εκ των προτέρων από την έννοια της κρατικής ενισχύσεως κατά το άρθρο 92 της Συνθήκης.

Όταν η σχετική συμφωνία έχει συνέπειες επί του ανταγωνισμού και του μεταξύ των κρατών μελών εμπορίου, στο μέτρο που τα μεν ταξιδιωτικά δελτία μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο κατά τη χαμηλή περίοδο, οι δε αυξημένες παροχές της επιχειρήσεως κατ' αρχήν δεν της επιβάλλουν σημαντικά πρόσθετα έξοδα, και όταν δεν προκύπτει ότι η συνολική ποσότητα των αποκτηθέντων ταξιδιωτικών δελτίων καθορίστηκε αναλόγως των πραγματικών αναγκών της σχετικής δημόσιας αρχής, η συμφωνία αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92, παράγραφος 1.

Στο πλαίσιο αυτό, οι πολιτιστικοί ή κοινωνικοί σκοποί που επιδιώκουν ενδεχομένως οι δημόσιες αρχές δεν ασκούν καμία επιρροή κατά τον χαρακτηρισμό της σχετικής συμφωνίας με γνώμονα το άρθρο 92, παράγραφος 1. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή δεν διακρίνει αναλόγως των αιτιών ή των σκοπών των κρατικών επεμβάσεων, αλλά τις ριζίζει με κριτήριο τα αποτελέσματά τους. Όμως, οι σκοποί αυτοί λαμβάνονται υπόψη από την Επιτροπή όταν, κατά την άσκηση της πάγιας εξουσίας εξετάσεως που της απονέμει το άρθρο 93 της Συνθήκης, αποφαινεται επί του συμβιβαστού με την κοινή αγορά μέτρου έχοντος ήδη χαρακτηριστεί ως κρατικής ενισχύσεως και εξακριβώνει αν το μέτρο αυτό μπορεί να τύχει μιας των εξαιρέσεων του άρθρου 92, παράγραφοι 2 και 3.